పరకాయ ప్రవేశం

కె. రవీంద్రబాబు

ఆదివారం సాయంత్రం యశోపాలగారి మేడలో చేరాము. మేడ పూరిబయట ప్రశాంతత రాజ్యం చేస్తున్న వాతావరణంలో, ఆహ్లాదకరమైన పరిసరాలలో ఉంది. తామర తూడులతో నిండిన కొలను ఒకపక్క. పచ్చటి పంట చేలు ఒక పక్క, రాబోయే వసంత కాలానికి స్వాగతం చెప్పటానికి సిద్ధమవుతున్న చిగురు మామిడితోట ఒక పక్క—మధ్యలో అధునాతనమైన అన్ని హంగులు అమర్చబడిన పాతకాలం మేడ 'సుధర్మ'. పని లేనపుడు, మనసు చికాకుగా ఉన్నప్పుడూ పట్నంలో ఉన్న కవి, రచయిత, తదితర కళాకారులు 'సుధర్మ'కు దారితీయటం అలవాటు. అక్కడ వాతావరణంలో సేద తీర్చుకొని, యశోపాలగారి చల్లని ఆతిధ్యంలో బాధలు మరచిపోయి ద్విగుణీకృతోత్సాహంతో తిరిగి రావటం మా కలవాటు.

యశోపాలగారు స్వయంగా కవి, పండితుడు. విూదుమిక్కిలి విశేష వ్యక్తిత్వంగల మనిషి. ఈ రోజుల్లో బిరుదులకు, సన్మానాలకు, సత్కారాలకూ దూరంగా ఉండే ఆయనలాంటివారు బహు కొద్దిమంది కనిపిస్తారు. పిత్రార్జితం ఆయన్ను ఆర్థిక అవసరాల బాధనుండి తప్పిస్తే, నిరాడంబర, నిగర్వ మనస్తత్త్వం ఆయన్ను ముఖప్రీతిపరుల బాధనుండి తప్పించింది. అదేమి విచిత్రమో కాని, బయట విశేషంగా వ్యక్తి పూజలు, దూషణలూ చేసే వ్యక్తులు కూడా ఆయన ఎదురుగా నోరు విప్పరు. కుల, మత, వర్గ, రాజకీయ, ప్రాంతీయభేదాల కలితంగా ఉండే ఆయనవద్ద సంకుచిత స్వభావం వెలిబుచ్చటానికి ఎవరికీ ధైర్యం చాలేది కాదు.

కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో యశోపాలగారు స్వయంగా టవునులోని కవి, పండిత, గాయక కళాకారులను ఏరి, తన ఇంటికి ఆహ్వానించి విందు ఇస్తూ ఉండేవారు. ఆహ్వానింపబడ్డవారు పెద్ద సన్మానానికి ఆహ్వానం వచ్చినట్లు సంతోషంగా వెళ్ళేవారు. కవులలో కవి, పండితులలో పండితుడు, రచయితలలో రచయిత, గాయకులలో గాయకుడు అయిన యశోపాలగారి ఆతిధ్యం పొందిన వ్యక్తి రసానందంలో తన్మయత్వం చెందేవాడు.

ఆ రోజు ఎందుకనో అందరూ కవులూ, పండితులే వచ్చారు విందుకు. రాజన్ అనే డి వై. ఎస్. పి. చిత్రలేఖనంలో సిద్ధహస్తుడు కూడా ఉన్నాడు. అందరం మాట్లాడుకుంటూ కాలక్షేపం చేశాము.

పెందలాడే భోజనాలు వడ్డించారు. భోజనాలు ముగించి హాలులోకి వచ్చి చేరామో, లేదో వాతావరణంలో ఆకస్మికంగా మార్పు కనిపించింది. చల్లటి వెలుగు కొద్దిపాటి వెన్నెలను ప్రసాదిస్తూ వచ్చిన చతుర్దశి చంద్రుడు కాలమేఘాలు కప్పబడి కనబడకుండా పోయాడు. తిమింగిలాల గుంపు యుద్ధం చేస్తున్నట్టు రణగోణ ధ్వనులతో ఆకాశం మేఘాలతో నిండి పోయింది. సముద్రం మధ్యలో బడబాగ్ని వెలుగుల్లా మెరుపులు మెరుస్తున్నాయి. ఇంతలో హోరుమని ఈదురుగాలి బయలు దేరింది. పాత మేడను ఒక వూపు వూపిన గాలికి తెరచివున్న కిటికీలు, తలుపులూ పెద్ద శబ్దంతో కొట్టుకోటంతో, నడి సముద్రంలో తుపానుకు వూగిలాడుతున్న నావలో కూర్చున్నట్లు ఫీలయాము. కిటికీలు, తలుపులూ మూసిన తర్వాత టపా టపామనే శబ్దం ఆగిపోయింది కాని, స్వల్పంగా కంపిస్తున్న మేడ తిమింగలం దెబ్బకు కంపిస్తున్న నావలా ఉంది. ప్రచండ పవన వేగానికి వంగుతూ, లేస్తూ హైరానా పడుతున్న చెట్లు ప్రళయకాలంలో నృత్యంచేసే భూతగణాల్లా ఉన్నాయి. అప్పుడు ఒక్కసారి గాలి ఆగిపోయి పెద్ద పెద్ద చినుకులతో ప్రారంభమై కుంభవృష్టిగా మారింది. ఆకాశాన్ని భూమిని ఏకంచేస్తూ వర్షధారలు ఆకాశాన్ని మోస్తున్న జలస్తంభాలా అనే భ్రాంతి కలిగించసాగాయి.

పెనుగాలికి విపరీతంగా చలించిపోయిన ప్రకృతి—వాన రావటంతో ప్రశాంత పడటం విలా విలా కొట్టుకుంటావున్న మూర్ఛరోగిపైన నీళ్ళు పోయగానే శాంతించినట్లయింది. కుంభవృష్టిగా దాదాపు గంటసేపు కురిశాక ఉధృతం తగ్గి మంద్రస్థాయిలో కురవటం రేసులో పందెం గుర్రం పందెం అయినాక కూడా ఆ వూపుతో కొంతదూరం పరుగెత్తుకు వెళ్ళినట్లున్నది. హోరుగాలికి వర్షానికి అదిరిపోయిన నరాలు, చెదిరిపోయిన మనసూ కుదుటపడి ప్రాణాలకు స్వాస్థ్యం చిక్కింది.

వేడి వేడి టీ తెచ్చి ఇచ్చారు. చలికి

ముడుచుకుపోయిన శరీరాల్లోకి మళ్ళీ కొంచెం వేడి పుట్టుకు వచ్చింది. బయట ప్రకృతి హడావిడి చేస్తున్నంతసేపూ నిశ్శబ్దంగా ఉన్న మేము—వాతావరణం నిశ్శబ్దం అవగానే సందడి మొదలెట్టాము.

ఏదైనా కథ చెప్పమన్నారు కొందరు. కాదు నిజ జీవితంలో వింత అనుభూతులను గురించి చెప్పమన్నారు కొందరు. జీవితంలో ఎక్కువగా కదిలించిన సంఘటనలు చెప్తే బాగుంటుం దన్నా రింకొకరు. నువ్వంటే నువ్వనుకొన్నారు. చివరకు రూపాయి నాణెం పైకెగరేసి అది ఎవరిమీదా పడితే వారు కథ చెప్పాలని నిర్ణయించారు. యశోపాలగారు రూపాయి పైకి విసిరారు. సీలింగుకు కొట్టుకొని తిరిగి వచ్చి రాజన్‌మీద పడింది.

హాలులో వాతావరణం నిశ్శబ్దం అయిపోయింది. ఒక్కసారి రాజన్ ఏం చెబుతాడో విందామన్న ఉత్కంఠతో అందరూ చెవులు రిక్కించి వింటున్నాం. నెమ్మదిగా సోఫాలో సర్దుకుని కూర్చొని మొదలెట్టాడు రాజన్.

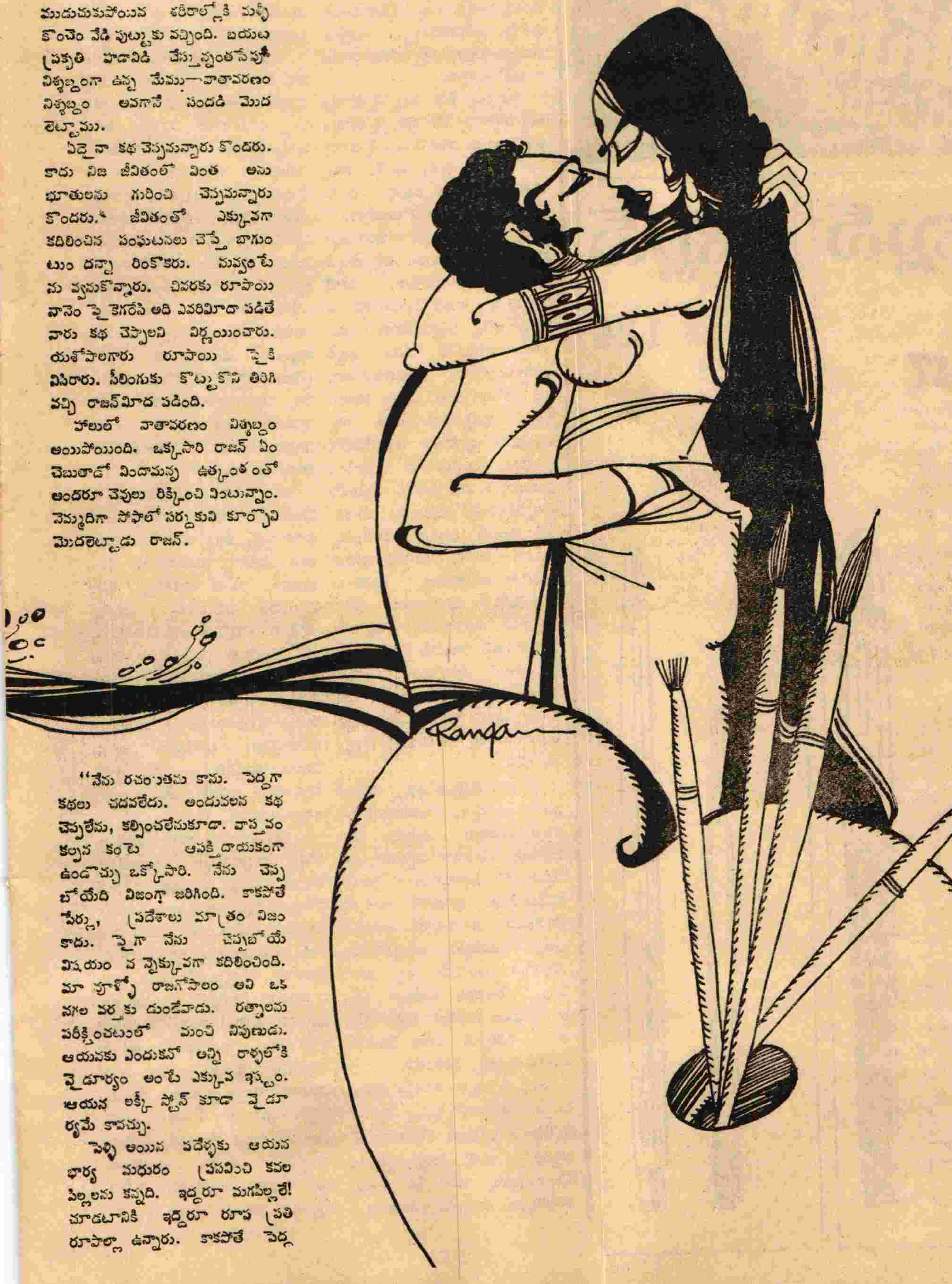

“నేను రచయితను కాను. పెద్దగా కథలు చదవలేదు. అందువలన కథ చెప్పలేను, కల్పించలేనుకూడా. వాస్తవం కల్పన కంటె ఆసక్తిదాయకంగా ఉండొచ్చు ఒక్కోసారి. నేను చెప్పబోయేది నిజంగా జరిగింది. కాకపోతే పేర్లు, ప్రదేశాలు మాత్రం నిజం కాదు. పైగా నేను చెప్పబోయే విషయం నన్నెక్కువగా కదిలించింది. మా వూళ్ళో రాజగోపాలం అని ఒక నగల వర్తకు డుండేవాడు. రత్నాలను పరీక్షించటంలో మంచి నిపుణుడు. ఆయనకు ఎందుకనో అన్ని రాళ్ళలోకి వైడూర్యం అంటే ఎక్కువ ఇష్టం. ఆయన లక్కీ స్టోన్ కూడా వైడూర్యమే కావచ్చు.

పెళ్ళి అయిన పదేళ్ళకు ఆయన భార్య మధురం ప్రసవించి కవల పిల్లలను కన్నది. ఇద్దరూ మగపిల్లలే! చూడటానికి ఇద్దరూ రూప ప్రతిరూపాల్లా ఉన్నారు. కాకపోతే పెద్ద

అసమాన కార్యక్షమత

కేమ్లిన్
పిస్టన్
ఫిల్లింగ్
పెన్ 47

సమయం వృథా కాదు. ఒలికిపోతుందనే బాదరబందీ లేదు. కేమ్లిన్ పిస్టన్ పెన్ మెకానిజంతో సిరా నింపటం ఎంతో సులభం.

సిరా నింపండి. వ్యత్యాసం మీరే చూడండి. కేమ్లిన్ మీకు ఎన్నో ఇతర రకాల పెన్స్ మరియు బాల్ పెన్స్ కూడా అందిస్తుంది.

గడియారపు ముల్లుకు ప్రతికూల దిశలో త్రిప్పితే గాలి బయటికి వస్తుంది. గడియారపు ముల్లు దిశలో త్రిప్పితే సిరా నిండుతుంది.

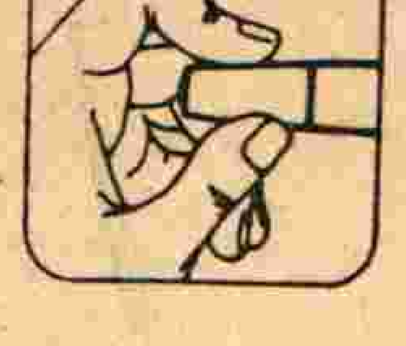

కేమ్లిన్
జాటర్
బాల్ పెన్ 124
మరియు
రీఫిల్స్

పూర్తిగా ఇత్తడి పూత గల బాడీలతో లభ్యం.

జాటర్ రీఫిల్స్ అత్యంత విశ్వసనీయమైనవి మరియు ఎక్కువ మన్నికైనవి.

కేమ్లిన్ ఎన్నో ఇతర రకాల జాటర్ బాల్ పెన్స్ మరియు ప్లాస్టిక్ రీఫిల్స్ కలిగిన ఇతర బాల్ పెన్స్‌ను మీకు అందిస్తుంది.

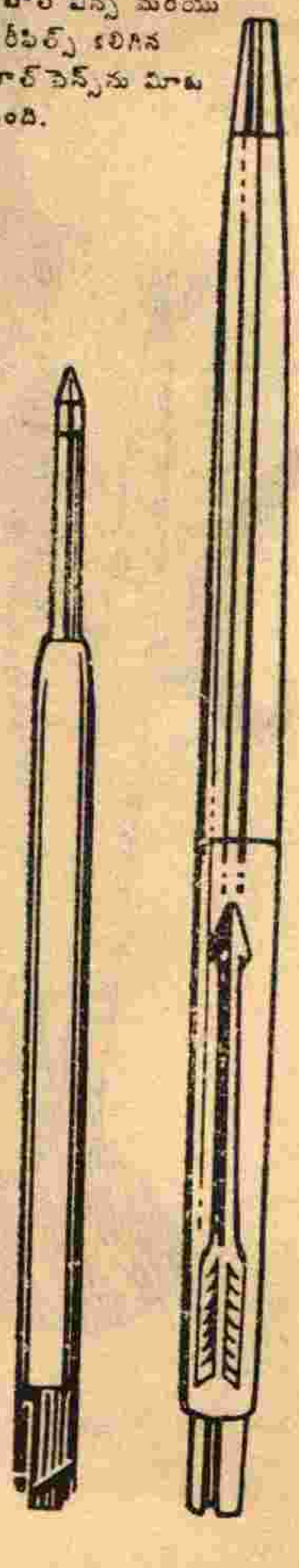

S 82/5 TEL

ఎవరో, చిన్న ఎవరో గుర్తు పెట్టుకోటానికా అన్నట్లు ఇరవై నిమిషాలు ముందు పుట్టిన బిడ్డ ఎర్రగా ముట్టుకుంటే కందిపోయేట్లు ఉన్నాడు. తమ్ముడు నల్లగా కల్తీ కలపని కాటుక రంగులో ఉన్నాడు.

పెద్దబిడ్డ పేరు విష్ణు వైడూర్యం అని, చిన్న బిడ్డ పేరు కృష్ణవైడూర్యం అనీ పెట్టాడు రాజగోపాలం. వైడూర్యాలలో తెల్లని మచ్చ ఉంటే విష్ణు వైడూర్యం అని, నల్లగా ఉంటే కృష్ణ వైడూర్యం అనీ అంటారు.

విష్ణునూ, కృష్ణనూ అపురూపంగా పెంచసాగారు దంపతులు. తల్లీ తండ్రి సమదృష్టితో చూసినా, చూచే వాళ్ళకు విష్ణు ముద్దొచ్చేవాడు. కృష్ణను ఎవరూ అట్టే పలకరించేవారు కారు. శరీర ఛాయలోని భేదం ఇద్దరి ప్రవృత్తులలోనూ, గుణగణాలలోనూ, నడవడిలోనూ అంత మార్పు కలిగించగలదని పుట్టినపుడు బహుశః తల్లి తండ్రులు వూహించి ఉండలేదేమో!

విష్ణు మొదటినుండి చలాకీగా, చురుకుగాను, హుషారుగాను, అంతులేని ఆత్మవిశ్వాసంతో ఉండేవాడు. చూపరులను వెంటనే ఆకర్షించే రూపంవల్ల అందరూ—ఉంటే ఇలాంటి కుర్రవాడుండాలి అనుకునేట్లు ఉండేవాడు కానీ—పరీక్షగా చూసినవారికి, దగ్గర ఉన్నవారికి, బంధువులకు, నౌకర్లకూ—గారాబం అనే పాలుపోసి పెంచిన నాగుపాములాంటి స్వార్థగుణం, అపేక్ష ఎక్కువ అయినందువలన పెరిగిపోతున్న మకురు గుణం, శ్రద్ధ ఎక్కువ అయినందువలన పెరిగిపోయిన స్వార్థం కనిపించేవి.

అందుకు భిన్నంగా కృష్ణ మొదటినుండి అశ్రద్ధకు, అలసత్వానికి అలవాటు పడిపోయి ఉండటం వలన నిదానంగా, నింపాదిగా ఎప్పుడూ ఆత్మవిలోకనంలో మునిగిపోయిన విరాగిలా కనిపించేవాడు. చూడగానే ఆకర్షించ లేకపోయినా, దగ్గర వారికి అతనిలోని ఆత్మ సౌందర్యం, ఆత్మావలోకనం చేసుకోగల ఆలోచనా శక్తి, మంచి చెడు గ్రహించగల పరిశీలనా శక్తి, కష్టం సుఖం గమనించ కలిగిన నేర్పరితనం, పరిస్థితిని బేరీజు వేసుకోగల సంయమన శక్తి కనిపించేవి.

విష్ణు పెద్దగా తమ్ముని గురించి పట్టించుకోకపోయినా కృష్ణ ఎప్పుడూ అన్న దగ్గరే ఉండాలని కోరుకునేవాడు. ఇద్దరిలో మరో పెద్ద వ్యత్యాసం కొట్టవచ్చినట్లు కనిపించేది. అన్న భయపక్షుడు. తమ్ముడికి విపరీతమైన ధైర్యం. అన్న ఎప్పుడు షికారులనీ, షికారులనీ తిరుగుతూండేవాడు. తమ్ముడు ఎప్పుడూ చదువుకుంటూనో, ఆలోచించుకుంటూనో కాలం గడిపేవాడు.

రాజగోపాలం చెల్లి కూతురు మంజుల విష్ణు, కృష్ణల కన్నా రెండేళ్ళు చిన్నది. మంజు పుట్టగానే తల్లి తండ్రి, అత్త మామ కూడా విష్ణుకు భార్య పుట్టిందన్నారు. మంజు వయసుతో పెరుగుతూ అందాలను సంతరించుకొంటున్నకొద్దీ విష్ణుతో సాన్నిహిత్యం ఎక్కువ అవుతూ వచ్చింది. అన్నింటా వ్యతిరేక స్వభావమైన అన్నా తమ్ములది మంజును ప్రేమించటంలో మటుకు కృష్ణకు అన్న పోలిక వచ్చింది. అన్నకు నిర్దేశించబడిన పిల్ల అవటం వలన, పరస్పరం మంజూ, విష్ణు ప్రేమించుకుంటూ ఉండటంవలన కృష్ణ ప్రేమ వ్యక్తం చేసుకోవటానికి వీలు లేక హృదయాంతర్గతంగానే ఉండిపోయింది. ఎంత కష్టపడ్డా మంజును హృదయంనుండి తొలగించుకోలేక పోయాడు కృష్ణ.

తరచూ తన ఇంటికి వస్తూవుంటే మంజు తన ముఖం చూడక పోయినా కూడా కృష్ణ కళ్ళు ఆమె ఎటు వెళ్తే అటు చూస్తూ ఉండిపోయేవి. ఎప్పుడయినా మంజు పలకరిస్తే కృష్ణ హృదయం ఆనందంతో పరవళ్ళు తొక్కేది. కొద్దిసేపు ఆమె సాన్నిధ్యంలో గడిపే అవకాశం వచ్చినప్పుడు మనసు పరవశంతో పండుగ చేసికొనేది. మంజు గుర్తుకు వస్తేనే చాలు కృష్ణహృదయం నాట్యం చేసేది ఆనందంతో ముఖంపై అపూర్వము, అలౌకికము అయిన వెలుగు కనబడేది.. కాని, కృష్ణ హృదయం అనితకి తప్ప మరెవరికి అర్థం కాదుకదా!

క్రమంగా పెద్దవారు అవుతున్నకొద్ది అన్నదమ్ముల ప్రవృత్తిలో తేడాలు కొట్ట వచ్చినట్లు కనిపించసాగాయి. విష్ణు తన మాట ఎప్పుడూ చెల్లుతూ ఉండటంతో చెడు సావాసాలు, చెడు అలవాట్లు కొన్ని అబ్బాయి. స్వతహాగా సూక్ష్మగ్రాహి, తెలివి గలవాడుగనుక చదువులో మాత్రం ఎప్పుడూ మొదటి రాంకులోనే ఉండేవాడు విష్ణు. అందువలన తండ్రి రాజగోపాలం మొదట్లో ఏమీ అనకపోయినా, తర్వాత క్రమశిక్షణ లేకుండా విచ్చలవిడిగా తిరిగితే చెడిపోతాడనే భయంతో కట్టడి చేయటం మొదలు పెట్టాడు. తనను బయటకు వెళ్ళనివ్వరని గ్రహించిన తర్వాత విష్ణుకు చక్కటి మార్గం తోచింది.

తమ్ముడు కృష్ణ ఎప్పుడూ ఇల్లు వదలి వెళ్ళడు. ఎప్పుడూ తన గదిలోనే ఉంటాడు. నిజానికి కృష్ణ గదిలో ఉన్నాడో, లేడో ఎవరూ చూడరు. ఇద్దరివీ ఒకే ఆకారం, ఒకే దుస్తులు. ఒకే విధమైన నడక. మనసులు, రంగు మాత్రమే భేదం.

ఒక రోజు స్నేహితులతో కలిసి సినిమా విడుదలైన మొదటిరోజ్ ఆటకు వెళ్ళాలని అనుకున్నాడు విష్ణు. తండ్రికి తెలిస్తే వెళ్ళనివ్వడు. పైగా మధ్య మధ్య రూముకు వచ్చి చూస్తున్నాడు కూడా.

తమ్ముడు కృష్ణ చేతులకు ముఖానికీ క్విక్ ఫేర్ అండ్ లవ్లీ పూసి అద్దం ముందు తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. కొద్ది సెకన్ల సేపు తనెవరో, కృష్ణ ఎవరో తెలిసికోలేనంతగా తబ్బిబ్బు పడ్డాడు.

తను సినిమాకు వెళ్ళి వచ్చినంత సేపూ కృష్ణను తన గదిలో ఉండమని కోరాడు విష్ణు. విష్ణు అడిగితే కాదనలేక ఒప్పుకున్నాడు కృష్ణ. విష్ణు వేషంతో మూడు గంటలూ అతని గదిలో గడిపి విష్ణు దొడ్డివాకిలి గుండా పెరటి మెట్ల గుండా పైకి వచ్చాక, బాత్ రూమ్‌లో క్విక్ ఫేర్ అండ్ లవ్లీ కడిగేసుకొని వచ్చి తన రూములో పడుకున్నాడు కృష్ణ. ఆపరేషన్ పరకాయ ప్రవేశం ఇంత తేలికగా జరుగగలదని తెలిసికొన్నాక విష్ణు తన ఇంట్లోంచి తెలియకుండా వెళ్ళాలనుకొన్నప్పుడల్లా ఇదే పద్ధతి అవలంబించేవాడు.

ఇంకోసారి ఎవరయినా బయటవాళ్ళిచ్చిన రిపోర్టు వలన అనుమానం వచ్చి, రూముకు వచ్చిన తండ్రి కూడా విష్ణు వేషంలో వున్న కృష్ణను విష్ణు అనే అనుకుని క్రమంగా బయట వాళ్ళు ఇచ్చే ఫిర్యాదులను నమ్మటం మానేశాడు.

ఇలా ఇద్దరూ ఇంటర్ పాసయారు. ఫస్టు క్లాసులో మంచి మార్కులు వచ్చాయి ఇద్దరికీ. ఇద్దర్నీ బి. ఎస్ సి. లో మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజిలో చేర్పించాడు తండ్రి. మాంబళంలో ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుని, నాయర్‌తో వంట చేయించుకు తినే ఏర్పాటు చేశాడు. చదువులోనూ, ఇతర కార్యక్రమాలలోనూ కూడా ఇంటి వద్ద ఉన్నట్లుగానే వుండే విష్ణు, చదువులో ఫస్టు వస్తున్నా జల్సాలు, స్నేహాలు, షికార్లు, పార్టీలు, సినిమాలు ఎక్కువ చేశాడు మునుపటి కంటే. కృష్ణ చదువులో ఎప్పుడూ ఫస్టే కాని, రూము వదలి వెళ్ళేవాడు కాదు.

కాకపోతే వయసుతో పాటే స్నేహితులు, అభిరుచులు, అలవాట్లు మారాయి విష్ణుకు. విందులూ, వినోదాలే కాకుండా అడపాదడపా మందు పార్టీలు, ఆడపిల్లల స్నేహాలు కూడా పెరిగాయి.

మొదట్లో సూచనగా అన్నను మందలించబోయాడు కృష్ణ. ఆడది తిరిగి చెడుతుందని, మగవాడు తిరగక చెడతాడని—అందు వలన తన్ను గురించి ఏమీ భయపడవద్దని చెప్పాడు విష్ణు. మరి మంజు మాట ఏమిటని కృష్ణ అడిగితే ఎవరయినా ఎప్పుడో ఆర్గీలోనో, పార్టీలోనో కొద్ది క్షణాలు తనకు దగ్గరయినంత మాత్రాన మంజు తన హృదయంలోంచి దూరం కాదనీ, యువ్వనోద్రేకంలో వేస్తున్న చిన్న తప్పటడుగులను లెక్క చేయనవసరం లేదనీ చెప్పేవాడు.

“ఎప్పుడూ ఇంట్లోనే ఉంటే మొక్క మొలిచి పోతావు. నాతో కూడా వచ్చి హుషారుగా ఉండు” అంటూ సలహా కూడా ఇచ్చాడు విష్ణు. తమ్ముడు బదులు చెప్పక పోవడంతో— ‘సరే నీ ఖర్మ’ అంటూ వెళ్ళి పోయాడు విష్ణు టెకీలా పార్టీకి.

మద్రాసులో నగరంలోని ధనవంతుల అబ్బాయిలు అప్పుడప్పుడు ఏదైనా హోటల్ రూమ్సులో కాని, గెస్టు హౌస్‌లలో కాని ఏర్పాట్లు చేసుకుంటూ ఉంటారు టెకీలా పార్టీలు.

ఫారిన్ లిక్కరూ, గర్ల్ ఫ్రెండ్సూ, ధారాపాతంగా డబ్బూ ఖుషీ చేసుకోవాలనే సరదా పడే యువకులూ ఉంటే టెకీలా పార్టీలకు కొదవలేదు.

కావలసిన వారికి కావలసినంత ఫారిన్ లిక్కర్. రికార్డ్ ప్లేయర్‌లోంచి వచ్చే విదేశీ సంగీతానికి కనుగుణంగా డాన్స్ భాగస్వామినితో డాన్స్ చేస్తారు. అబ్బాయి నుదురుకు, అమ్మాయి నుదురుకు మధ్య బెలూన్ ఉంటుంది. డాన్స్ మధ్యలో ఎప్పుడూ బెలూన్ పగిలితే అప్పుడా జంటవో గదిలోకి తప్పుకుంటారు.

అమ్మాయి నచ్చక పోతే జాగ్రత్తగా వళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని బెలూన్ పగలకుండా రికార్డు అయే వరకూ డాన్స్ చేస్తే విరామ సమయంలో పార్ట్‌నర్‌ను మార్చుకోవచ్చు. అదృష్టం కలసి వచ్చింది. డాన్స్ పార్ట్‌నర్‌గా ఆంగ్లోఇండియన్ గర్ల్ మేరీ దొరికింది. తరచుగా మేరీతోనే జత కుదురుతుంది విష్ణుకు. అలాంటప్పుడు మంజు, కృష్ణ క్షణకాలం గుర్తువస్తారు. మరుక్షణంలో మ్యూజిక్ మోతలో, డాన్స్ చేయటంలో అన్నీ మరచి పోతాడు. ఇటువంటి పార్టీలలో పార్ట్‌నర్‌ను ఎప్పుడూ మారుస్తూ ఉంటే ఏ చిక్కూ లేదు. ఒకే అమ్మాయిని ఎక్కువ సార్లు పార్ట్‌నర్‌గా తీసుకుంటుంటే సాన్నిహిత్యం ఏర్పడే ప్రమాదం ఉంటుంది. మేరీతో ఆ ప్రమాదం ఏర్పడుతుందేమో అనే భయం లీలగా విష్ణు మనసులో తళుక్కుమని మాయమయింది.

ఎక్కువ సేపు డాన్స్ చేయకుండానే బెలూన్ పగిలింది. డాన్స్ చేస్తున్న గుంపు నుండి విష్ణు, మేరీ అదృశ్యమయ్యారు.

• • •

కృష్ణకు మద్రాస్ వచ్చిన దగ్గర నుండి చిత్రలేఖనం మీద అభిమానం పెరిగింది. ఎక్కువగా ప్రకృతి దృశ్యాలను వాటర్ కలర్స్‌తోనూ, ఆయిల్ పెయింట్స్‌తోనూ చిత్రిస్తున్నాడు. చిత్రలేఖనం మీద అభిమానమున్న మిత్రులంతా ఎక్కడయినా సమావేశమై ఒకరి చిత్రాలొకరికి చూపించుకుని విమర్శనా పూర్వక ప్రశంసలు చేసుకోవటంలో మహదానందం పొందుతుండే వారు.

కృష్ణ పిచ్చి గీతలు విష్ణుకర్థమయేవి కావు. విష్ణు పిచ్చి గంతులు కృష్ణకు అర్థమయ్యేవి కావు. ఇష్టమయ్యేవి కావు.

సెలవులకు ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు విష్ణు, మంజు చెట్టాపట్టాలేసుకుని తిరిగేవారు. కృష్ణ హృదయాంతరాళలో నిబిడీకృతమైన ప్రేమ అంతర్వాహినిగా శరీరమంతా ప్రవహించి పులకరింప చేసేది మంజును చూడగానే.

ఎంత ప్రయత్నించినా మంజును

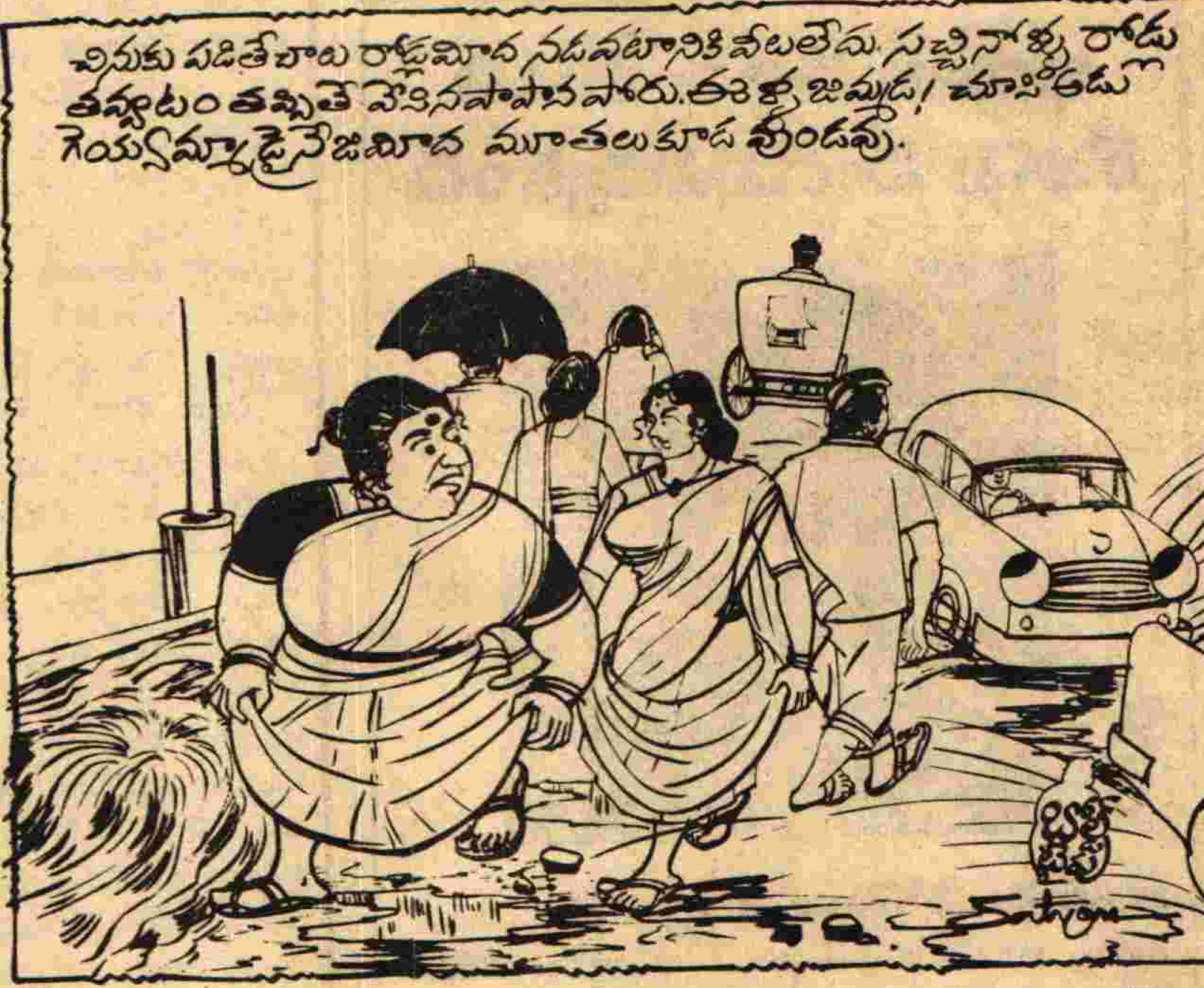

జలుబు వల్ల ఓ మంచి రోజును పాడవనివ్వకండి

జలుబును పోగొట్టుకోవచ్చు

ముక్కు కారడం, ముక్కు దిబ్బడ. తలభారం, గొంతు నొప్పి. గుండెలో కఫం చేరడం లాంటివన్నీ మీ మంచి రోజుల్ని పాడు చేస్తాయి. అయితే. ఈ లక్షణాలుగల జలుబునుంచి ఉపశమనానికి ఓ మార్గం ఉంది.

జలుబు మందుతో వాటిని ఎదుర్కోండి

ఏ ఇతర జబ్బుకో చికిత్స చేసినట్లు జలుబుకి చికిత్సచేస్తే చాలదు. జలుబు లక్షణాలకు లోనైన అన్ని చోట్లా ఒకే మారుగా పనిచేసే ప్రత్యేకమైన మందే వాడండి

కోల్డరిన్ కేవలం జలుబు కోసమే

మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే అన్ని జలుబు లక్షణాలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది కోల్డరిన్. దీనిలోని ప్రత్యేకమైన ఔషధ పదార్థాలు జలుబు లక్షణాలుగల అన్నిచోట్లా కలిసికట్టుగా పనిచేస్తాయి. పైగా మీ శరీరంలో నిరోధక శక్తిని పెంచే విటమిన్ సి దీనిలో ఉంది. మీకు జలుబు చేస్తే. దానికి ప్రత్యేకమైన జలుబు మందే వేసుకోవడం ఉత్తమం.

కోల్డరిన్

జలుబు కోసం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది

CASBC-64-232 TL

హృదయ పీఠం నుండి తొలగింప జేయలేక పోయాడు కృష్ణ. తగ్గించాలని ప్రయత్నం చేసిన కొలదీ ఎక్కువ అవసాగింది మంజుపై ప్రేమ.

మద్రాసులో విలాస జీవనం గడిపి వచ్చిన విష్ణు అంతా మరచిపోయి, మంజుతో అమాయక యువ ప్రేమికునిలా మసలుకునే వాడు. అదే ఆశ్చర్యం వేసేది కృష్ణకు.

మంజు కూడా విష్ణు అంటే ప్రాణం ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా ఉన్నట్లు ఉండేది. బావ కోసమే పుట్టాను, బావ నావాడు అన్నట్లు ప్రవర్తించేది. పెద్దల ప్రోత్సాహం కూడా ఉండటంతో మంజు, విష్ణు సినిమాలకు, షికార్లకు వెళ్తుండేవారు. సెలవులు అయిపోయి మరలా మద్రాసు వెళ్ళాల్సిన సమయం వచ్చే సరికి మంజు మూడీగా అయిపోయేది. మళ్ళీ ఎన్ని నెలలకో గానీ బావ కనిపించడు అని అనుకోవటానికే భయపడేది. నిమిషం కూడా విష్ణుని వదిలి పెట్టకుండా నీడలా వెన్నంటే ఉండేది. ఇంటి నుండి విష్ణు వెళ్ళిపోయే సమయంలో మటుకు ఎవరికీ కనిపించ కుండా తన గదిలో ఉండిపోయి తలుపు గడియ పెట్టుకొనేది. బావ వెళ్ళటం చూడలేక పోయేదన్న మాట!

బి. ఎస్ సి. పరీక్షలయినాక అఖిల భారత స్థాయి పోటీ పరీక్షలో పాసయిన విష్ణుకు పశ్చిమ జర్మనీ వెళ్ళటానికి అవకాశం వచ్చింది.

ప్రయాణం కొద్ది రోజుల్లోకి వచ్చింది. స్నేహితులతో సరదాలు, పార్టీలు క్షణం తీరిక లేకుండా గడుపుతున్నాడు విష్ణు. మళ్ళీ ఎంత కాలానికి కలుసు కుంటామో అని జోరు హెచ్చించారు. స్నేహితులు. గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌తో ఎక్కువ సాన్నిహిత్యం ఏర్పడితే వచ్చే ప్రమాదం ఏమిటో అనుభవంలోకి వచ్చింది విష్ణుకు.

మేరీ వివాహం చేసుకో అంటూ తొందర చేయసాగింది. తల్లి కాబోతున్నానని, విష్ణు వివాహం చేసుకోక పోతే ఆత్మహత్యే శరణ్యం అని వెంటాడడం మొదలెట్టింది.

అప్పటికప్పుడు ఏదో మాట అడ్డం వేసి తప్పించుకో ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు విష్ణు. కాని, మేరీని వదల్చుకోవటం సామాన్యం కాదని తెలుసు.

విష్ణు విదేశాలకు వెళ్ళే రోజు దగ్గర పడింది. ముందు రోజు రాత్రంతా పార్టీ ఏర్పాటు చేశారు స్నేహితులు. ఆ ఒక్క రోజూ గడిపేస్తే మేరీ బెడద వదలి పోతుంది. కాని, మేరీ మూరుకుంటుందా? ఆ రోజు సాయంత్రమే వెడ్డింగ్ ఎంగేజిమెంట్ ఏర్పాటు చేస్తున్నాననీ—బంధువులు, స్నేహితుల మధ్య ఉంగరాలు మార్చుకుని ఎంగేజిమెంట్ ప్రకటించాలని అడిగింది.

విష్ణుకు ఏమీ పాలు పోలేదు. అసలు ఇంత దూరం వస్తుందను కుంటే మేరీతో చనువుగా ఉండక పోయే వాడేమో! ఇప్పుడు తుమ్మ బంకలా అంటుకోబోతున్న మేరీని వదిలించుకునే దెలా? పైగా ఈ గొడవతో స్నేహితులు ఏర్పాటు చేసిన పార్టీని కోల్పోవలసి వస్తుందేమో?

అప్పుడు పాత మార్గమే శరణ్యమైంది. ఆ ఒక్క రోజు క్విక్ ఫెయిర్ అండ్ లవ్‌లీ ప్రాసుకుని మూలుగుతూ పడుకోమనీ, ఒక వేళ మేరీ వచ్చినా జ్వరంగా ఉందని చెపితే వెళ్ళి పోతుందనీ చెప్పి ఎలాగయినా తన పరువు కాపాడమని గడ్డం పుచ్చుకుని బతిమలాడాడు.

అన్న అడిగితే కాదనటం ఎప్పుడూ అలవాటు లేదు కృష్ణకు. కాకపోతే ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడడానికి సంకోచపడే తను—విష్ణుగా మేరీని నమ్మించగలనా అని అనుమానం వచ్చింది.

ఏమీ మాట్లాడకుండా తలనొప్పి, జ్వరం అని వణుకుతూ ఉండమని, పెద్దగా మూలుగుతూ ఉంటే కాసేపు ఉండి మేరీ వెళ్ళి పోతుందని ధైర్యం చెప్పాడు విష్ణు.

కృష్ణ విష్ణు రూపంలోకి ప్రవేశించిన దగ్గర నుండి బెరుకు బెరుకుగా ఫీలవసాగాడు. ఎప్పుడు మేరీ వస్తుందో, ఎలా గొడవ చేస్తుందో అనుకోసాగాడు. ఒక్క సారిగా ఏదో నిస్సత్తువ వంట్లో ప్రవేశిస్తున్నట్లు అనిపించి మత్తుగా ఉంది. ఎక్కడో చదివాడు— ఏవో బిళ్ళలు మింగితే తాత్కాలికంగా మనిషిలో హుషారు వస్తుందని, మనిషిలో భయం, సంకోచం మాయం అవుతాయనీ!

మేరీని ఎదుర్కోవాలన్నా విష్ణుగా ప్రవర్తించగలగాలన్నా ఆ మాత్రలే శరణం అనుకుని నాలుగు అయిదు మిల్లీ గ్రాముల బిళ్ళలు షాపు నుండి తెచ్చుకుని మింగాడు.

ఒక్కసారిగా మనిషిలో ఎంతో ఉత్సాహం ప్రవేశించినట్లు, చీకటిగా ఉన్న నగరం ఒక్కసారిగా విద్యుద్దీపాలు వెలిగి ప్రకాశవంతమయినట్లుగా అనిపించింది. ప్రాణం హాయిగానూ, హుషారుగానూ ఉంది. అంత వరకూ మేరీ వస్తే ఎలాగ అని భయపడిన కృష్ణ—ఇప్పుడు మేరీ ఎప్పుడు

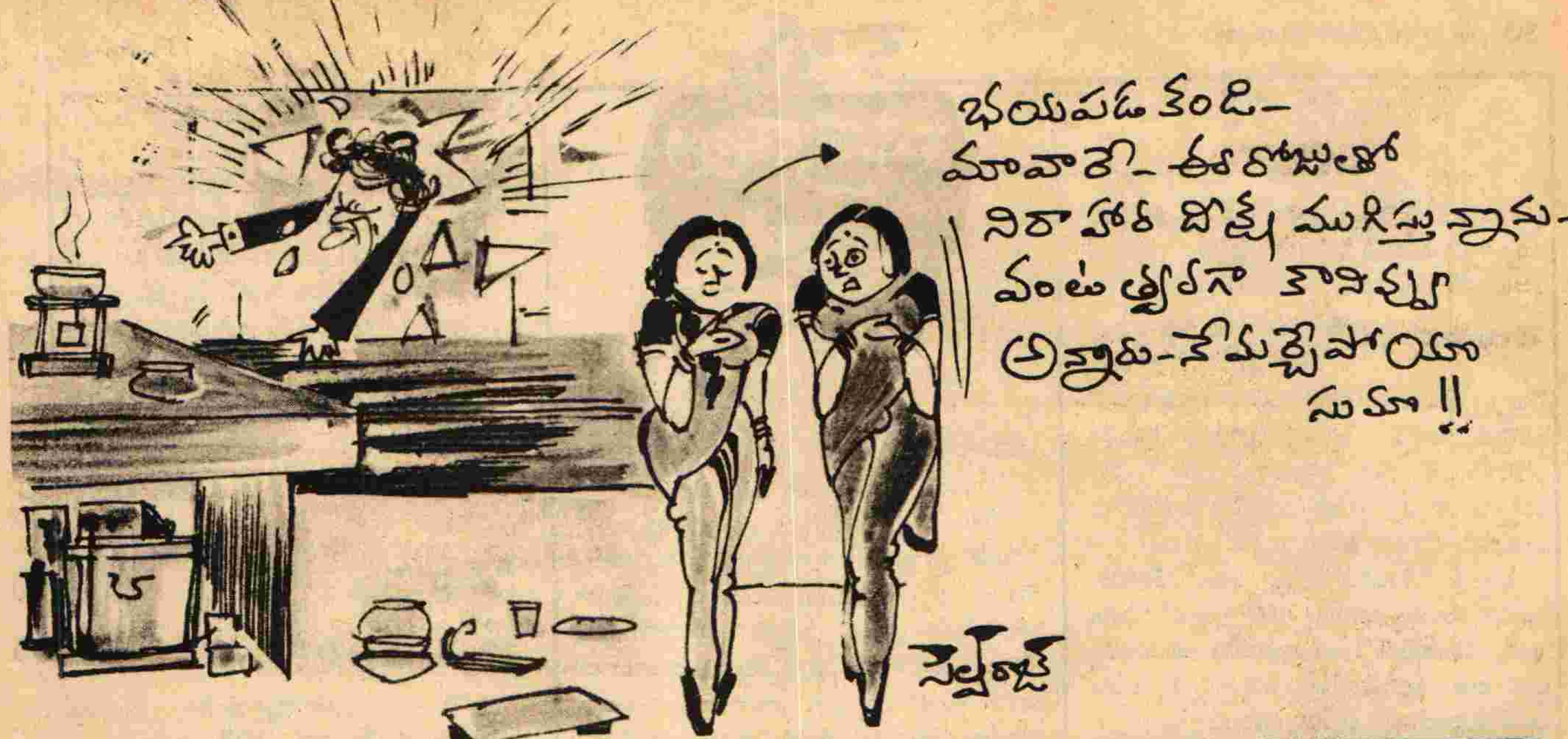

వస్తుందా, ఎప్పుడు ఆట పట్టిద్దామా అని ఉత్కంఠతో ఎదురు చూడ సాగాడు.

కొద్ది సేపటిలోనే తలుపు కొట్టిన శబ్దం వినిపించి, వెళ్ళి తీసిన కృష్ణకు ఎదురుగా మేరీ బదులు మంజు, ఆమె వెనుక అత్త జానకమ్మా, మామ రామస్వామి కనిపించారు. గబగబా లోపలికి వస్తూ, "నన్ను మహాబలిపురం తీసుకు వెళతానని మర్చిపోయావు. ఈ పూట మనం అక్కడకు వెళ్దాం. మరల నువ్వు విదేశాల నుండి తిరిగి వచ్చే టప్పటికి ఎన్నేళ్ళు పడుతుందో ఏమో" అంది మంజు.

అవును, విష్ణు మళ్ళీ ఎన్నేళ్ళు కొస్తావో, ఏమో? మన కారులో వెళ్ళి రండి" అన్నాడు మామ రామస్వామి.

తన సమాధానం కోసం చూడకుండా ప్రయాణ సన్నాహాలు చేయసాగారు. మధ్యలో అత్త జానకమ్మ — "కృష్ణ ఏడీ?" అని అడిగింది.

"కలకత్తా నుంచి ఎవరో పెయింటర్ వస్తే కలుసుకోవటానికి వెళ్ళాడు" అన్నాడు విష్ణు వేషంలో ఉన్న కృష్ణ, సాధ్యమైనంతవరకు అన్న గొంతును అనుకరిస్తూ. కొద్ది నిముషాల్లోనే ప్రయాణం కట్టించింది మంజు. అత్త, మామ కూడబలుక్కున్నట్లు ఇంట్లోనే ఉండిపోయారు.

సొంత కారులో బయలు దేరారు మంజు, కృష్ణ. దారి పొడుగునా మంజు మాట్లాడుతూనే ఉన్నది. విష్ణు మాట్లాడకపోయినా పట్టించుకున్నట్లు లేదు. చీకటి పడకముందే మహాబలిపురం చేరారు. కారు హోటలు ముందు ఆపి కాలినడకన బయలు దేరారు బీచికి, శిధిల శిల్పాలు చూడటానికి. పంచ పాండవుల రథాలని ప్రసిద్ధి చెందిన కట్టడాల వద్దకు వచ్చేసరికి చీకటి పడింది. ఆ రోజు చతుర్దశి. కృష్ణలో సహజంగా ఉండే సంకోచం ఏమయి పోయిందో? మంజుతో సరిసమానంగా హుషారుగానూ, ఖుషీగానూ ఉన్నాడు.

ఏం చేస్తున్నారో ఇద్దరికీ తెలియు లేదు. బావ కొంతకాలం దూరం అవుతా డనే ఆలోచనతో మంజు, చిరకాలంనుంచి హృదయాంతరాళాల్లో దాగిన ప్రేమకు మాత్రలు ఇచ్చిన ఉషారుతో కృష్ణ వళ్ళు మరచిపోయారు. వళ్ళు తెలిశాక నెమ్మదిగానూ, భారంగానూ నడుస్తూ హోటల్ చేరుకున్నారు.

తప్పుచేశామన్న క్షోభతో కృష్ణ. స్త్రీకి ఆ సందర్భంలో సహజంగా వచ్చే సిగ్గుతో మంజు ఎంతో నిశ్శబ్దంగా కారెక్కారు. త్వరలోనే కారు మద్రాసు చేరింది.

ఎవరయినా వచ్చారా అని అడిగితే, నాయర్ ఎవరూ రాలేదన్నాడు. మేరీ ఎందుకు రాలేదో అర్థం కాలేదు కృష్ణకు. బహుశః విష్ణుకన్నా పెద్ద చేప పడిందేమో ఆమె వలలో !

ఎవరి గదులలో వారు చేరి పడు కున్నారు. అంతా నిద్రపోయారు కాని, కృష్ణ నిద్రపోలేదు.

తెల్లవారు జామున విష్ణువచ్చాడు. తలుపు తీసి అత్త, మామ, మంజు వచ్చిన సంగతి, తాను మంజులతో మహా బలిపురం వెళ్ళి వచ్చిన సంగతి అన్నకు చెప్పి బాత్‌రూమ్‌కు వెళ్ళి మేకప్ కడిగేసుకు వచ్చాడు కృష్ణ.

తెల్లవారిన తర్వాత సిగ్గుతో కుంచించుకు పోయే మంజును ఎప్పటిలా వేళాకోళం చేస్తూ విష్ణు వింతగా చూశాడు. కృష్ణ గదినుండి బయటకు రాలేదు.

మధ్యాహ్నానికి తల్లీ, తండ్రి కూడా వచ్చారు. అంతా వెళ్ళి విమానం పాకం ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో విష్ణుకు వీడ్కోలు ఇచ్చి వచ్చారు. జర్మనీ చేరగానే టెలిగ్రాం ఇస్తానని వస్తాడు విష్ణు.

ఉదయం లేవగానే జర్మనీ వెళ్ళే ఎయిర్ ఇండియా విమానం ఇటలీలో పర్వత ప్రాంతాలలో కూలిపోయిందనీ, అందరూ మరణించారనీ రేడియోలో వార్త విని అంతా కుప్పకూలిపోయారు.

కృష్ణ, మంజు సరేసరి.

గిల్టీ ఫీలింగ్‌తో కృష్ణ, షాక్‌వల్ల మంజు ఎంతో ఉద్రేకానికి లోనయ్యారు.

దానికితోడు మంజు తల్లి జానకమ్మ పిచ్చి పిచ్చిగా ప్రవర్తించడం మొద లెట్టింది. అంతులేని విచారంవల్ల అలా ఉందేమో అనుకున్నారు కాని, డాక్టర్లు చూసి షాక్‌వల్ల ఆమె ఆరోగ్యం దెబ్బతిన్నదనీ, వీలున్నంత తొందరలో మంజు వివాహం జరిపి ఉత్సాహవంతమయిన వాతావరణం ఇంట్లో ఏర్పడితే జరిగింది మరచి పోయి ఆమె కోలుకోవచ్చుననీ ఫామిలీ డాక్టరూ, సైక్రియాట్రిస్ట్ కలిసి ఆలోచించి చెప్పారు.

విష్ణు లేడు కనుక మంజును కృష్ణకు చేసుకోవడమే ఉచితం అని నిర్ణ యించా రందరూ. నిర్లిప్తంగా ఉన్న కృష్ణ, నిర్జీవంగా ఉన్న మంజు ఎదురు చెప్పలేదు. కృష్ణ, మంజుల వివాహం జరిగింది. క్రమంగా జానకమ్మ కోలు కుంది.

కాని కృష్ణ, మంజులమధ్య దాంపత్య సంబంధం ఏమీలేదు. మంజు గజం దూరంలో ఉంటేనే కృష్ణకు అపరి మితమైన మనస్తాపం కలిగేది. కృష్ణ ఉన్న గదిలో ఉంటేనే గిల్టీగా ఫీలయేది మంజు.

ఇద్దరికీ వివాహమైనాక శరీర సంబంధంలేకపోయినా మహాబలిపురంలో వళ్ళు తెలియని స్థితిలో గడిపిన క్షణాల ఫలం మంజు గర్భంలో నిక్షిప్తమై పెరగజొచ్చి, తొమ్మిది నెలల తర్వాత పండంటి మగబిడ్డ రూపంలో ఉద్భ వించింది.

తాతలు, అమ్మమ్మా, నాయనమ్మా అమిత సంతోషంతో మనుమడికి విష్ణు అని పేరుపెట్టారు. అప్పటికీ ఇప్పటికీ కృష్ణ, మంజు పేరుకీ భార్యా భర్తలు" అంటూ కథ ముగించాడు రాజన్.

వేడి కన్నీటి బొట్లు టపటపా రాలాయి రాజన్ కళ్ళనుంచి.

నా మనసులో ఏదో అనుమాన బీజం మొలకెత్తి శీఘ్రంగా పెరిగి పెద్దవటం మొదలెట్టింది.

రాజన్‌ది కారు నలుపు. ఎడమచేతి ఉంగరపు వ్రేలికి ఉంగరం. అందులో కొట్టవస్తున్నట్లు కృష్ణ వైడూర్యం.

యశోపాలగారి హాలులో గోడమీద రాజన్ వేసిన పెయింటింగ్ ఉంది. నెమ్మదిగా వెళ్ళి పరీక్షగా చూశాను పెయింటింగ్ క్రింద ఇనీషియల్స్. రాజన్ కె వి అని ఉంది. అరవ వాళ్ళలో అసలు పేరు పొడి అక్షరాల తోనూ, ప్రక్కన తండ్రి పేరు వాడుకోవటం అలవాటు. రాజన్ కె.వి. అంటే రాజన్ కృష్ణ వైడూర్యమా?

ఏదో అనబోయిన నన్ను యశోపాల గారు కంటి సైగతో హెచ్చరించారు.

అంతమందిలో మా ఇద్దరికే రాజన్ కథ రహస్యం అర్థమయిందన్నమాట. ★